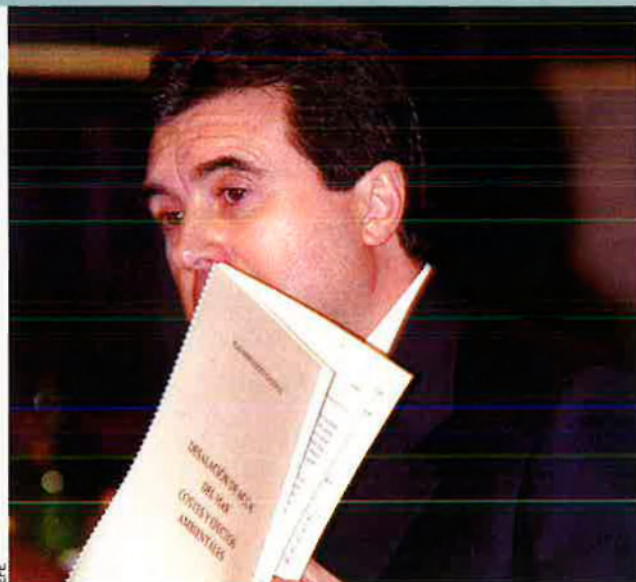

La majoria absoluta del PP ha significat per a Balears un setge polític total. El Govern de les Illes viu constantment sota la mirada de Matas, que no desaprofita oportunitat per intentar desestabilitzar el Govern Antich.

Sota la mirada de **Matas**

La majoria absoluta del PP, d'ençà el març de 2000 fins avui, ha tengut, per a Balears, un nom propi que la defineix: Jaume Matas. El nomenament del perdedor de les eleccions balears de 1999 ha estat la cara i la creu per al Govern progressista, nacionalista i ecologista format el juliol d'ara fa dos anys.

La creu. Sens dubte la creu, per al Govern presidit per Francesc Antich, és el setge polític i financer al qual ha estat sotmès de forma immisericable, i encara hi continua, des del principi. Quan Matas va ser nomenat ministre, l'abril de 1999, Francesc Antich (PSIB), Pere Sampol (PSM), Maria Antònia Munar (UM), Eberhard Grosske (EU) i Margalida Roselló (Els Verds) expressaren la retòrica esperança que milloràs el tracte que el Govern rebia per part de l'executiu central. Pura retòrica, efectivament. Ja sabien que no seria així. Com no ho ha estat. D'ençà que Matas es va fer càrrec del Ministeri de Medi Ambient l'o-

fensiva conservadora local, més el setge del Govern central, no ha parat.

Financerament ha significat el blocatge de totes les esperances del Pacte de Progrés. No només pel sistema de finançament que entrarà en vigor el pròxim any, sinó sobretot per l'absolut i total menyspreu cap el Règim Especial Balear (REB) que teòricament (va ser aprovat per Matas) hauria de servir per canalitzar les inversions extraordinàries, fora del sistema general, que brillen per la seva absència.

Políticament el setge és ferotge. El PP en general, el Govern central en particular, i, personalment, Jaume Matas i José María Aznar (a més de Javier Arenas i d'altres dirigents conservadors) tenen en el Govern del Pacte de Progrés el que, al seu parer, és un perfecte exemple per atacar el PSOE (a més de Pasqual Maragall): que si tots contra el PP, que si és un exemple dels "anti-Espanya", que si el PSOE pacta amb "partits que volen l'autodeterminació", en referència al PSM (Arenas, la setmana passada;

o Aznar, fa quinze dies); que si desga-vell intern; que si responsables de la baixada del turisme; que si culpables del mal estat de les carreteres (encara que l'estat es desentén de les inversions necessàries); que si el desastre en les comunicacions és cosa seva...

El Govern balear, per a Madrid, és culpable de tot i, per tant, és objecte d'un maltractament absolut. No és només el setge polític, l'ofegament econòmic o el fet d'ignorar les peticions d'audiència d'Antich a Aznar vol dir que protocol·làriament ingtenten humiliar-los constantment. Com a exemple, entre molts d'altres, el que li passà a la consellera de Medi Ambient, Margalida Roselló, quan es disposava a mostrar a una delegació aragonesa la dessaladora de la badia de Palma. S'hi presentà el ministre Matas, obvià la consellera i s'erigí en amfitrió. Tot un símbol de com la majoria absoluta conservadora afecta el Govern balear.

Miquel Payeras